

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI. Felsőerdősor 5. III. emelet.

Én és mi.

Minden ember boldog akar lenni. Ezalatt persze azt gondoljuk, hogy vágyaink, terveink és szándékaink teljesülése esetén leszünk azzá. Az anyagiakban szegény, sokszor egész életén át küzd, túr és szenved, csak hogy elérje álmának megvalósulását. Egy fiatal ember sokszor lehetetlen teljesítményekkel tudja megerősíteni szándékának komolyságát. De azt látjuk, hogy bizonyos külső változások eléréséért folyik a hare és hogy a külső sikertől várják a boldogságot.

Igy azután mindenki rohan, mindenki harcol és mindenki a sikertől várja szive vágyának teljesülését, a boldogságot.

Észre sem veszik az így szenvedők, hogy ők azt szeretnék, ha minden az ő „énjük“ körül forogna. Szeretnék mindent és mindenkit az „énjük“ szolgálatába állítani. Az időjárás, a nap és a hold, sőt még a mennyei jó Atya is, mindig neki szolgálnak. Ha valami mégis ellenükre van, akkor nincsen szerencsésük, akkor Isten nem szereti őket. Ők rossz csillag alatt születtek és szerencsétlenségre vannak kárhoztatva. Némelyek teljes közönybe esnek, nem tudnak már harcolni sem és besorozták magukat a „boldogtalanok“ gárdájába.

Világos azonban, hogy az ilyen beállítású emberek akárhová kerülnek is, akármilyen szerencse érje is őket, akármennyi sikert is tudjanak felmutatni, az énjük soha megelégedve nem lesz és így boldogok se lehetnek soha. Nem az a baj, hogy valami hiányzik nekik, hanem, hogy az „én“ nincsen kielégítve. Az „én“ nyugtalan, mert nem talált szilárd pontot, melyen megpihenhetne. Az „én“ sohasem is elégíthető ki. Talán még akkor sem, ha mindenki az ő szeszélyét iparkodna is kielégíteni. Ha minden kívánság rögtön megvalósulna annak elképzelése után, az „én“ kielégületlen és üres maradna. Egyszerűen azért, mert más-képpen nem is lehet.

Egyedül Jézus tud e roppant kérdésre fényt vetni. Jézusról soha senki nem képzelte még ei, hogy ne lett volna boldog. Mindnyájan tud-

juk, hogy valóban boldog volt, igenis a boldogság megtestesülése volt. És mit látunk nála? Neki nincs fejtét hová lehajtania, mialatt a rókának van barlangja és a madárnak fészke. Más ember legalább akkor, amikor e világra jön, őt védő környezetben találja magát. De Jézust már mint csecsemőt halálra üldözték, úgy hogy anyja karján kellett menekülnie. És ez így maradt később is. Soha senkit annyit nem bántottak, nem sértettek, meg nem kísértettek, mint Őt. És Jézus mégis megmaradt összhangban az Atyával. Ő volt az, aki békeséget hozott magával, bárhova tért is be. Jézus azért tudott ura maradni a helyzetnek és azért tudott mindig és mindenütt boldog lenni, mert Ő nem magával törődött, nála nem az „én“ körül forgott minden, hanem számára a „mi“ volt fontos. Egy mondatban így fejezte ki Jézus e nagy különbséget: Az emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon. Nem igényel az „én“-nek semmit. Viszont egész erejével, egész szeretetével szolgálja mindazokat, akikkel érintkezésbe jut.

Ember csak akkor lehet boldog, ha Jézust követi abban is, hogy sohasem kérdezi mit nyer az „én“, mi lesz az „én“-nel, mit beszélnek az „én“-ről, hanem azt kérdezi, mit tehet a nálánál kisebbért, a nálánál gyengébbért. Hol szárrithat fel egy könnyet, hol szerezhethet valakinek örömet. Hol vezethet valakit a sötétségből a világosságra, hol emelhet ki valakit a moesárból, hol ragadhat ki valakit a nyomoruságból. Itt az igazi boldogság. Itt nyer értéket életünk, kielégülést nyugtalan szívünk. Itt vagyunk elemünkben „mi“ emberek. Nem élünk hiába, van feladatunk, van elhivatásunk. Ez az Isten akarata. És ezért ne azt kérdezzük, mi jár az „én“-nek vagy mit kíván az „én“? De gondoljunk arra Jézussal, hogy a magunk odaadásában megtaláljuk a teljes boldogságot.

T.

Ne felejtjük el a Békeharangot elolvasni és azt mások kezébe is adni. Sokszor ez a leg-egyszerűbb módja a bizonyágtételnek.

Életátalakulások.

Mint a fészken felrebbenő sas... úgy az Ur...
V. Mózes 32,11.

Nagy átalakulások idejét éljük. Mint hívő emberek fel kell ismernünk minden külső eseményben az Urnak kezét. Ő megengedte és úgy látszik az Ő munkálkodásának a gyümölcsei — amint ezt a fenti ige is feltárja nekünk.

Az Ur felzavarja a fészken pihenő embert. Ezen ige a sasnak arra a szokására utal, amikor megtanítja fiókáit repülni. Jön idő, amikor a fiatal sasok a fészkekhez ragaszkodnak és örvendeznek a kényelmes életnek, mert nap-nap után megkapják a szükséges eleséget, anélkül, hogy nekik a legkisebb fáradságba is kerülne. Ezért kénytelen a sas a fészket darabokra széttépni és a fiatalokat kényelmükből felrázni és a fészkekből kihányani. De nyomban tanítanak repülni, szárnyaira kapja őket és addig tanítgatja őket, amíg azután már maguk is képesek repülni.

Az Ur azt mondja, hogy hasonlóképpen cselekszik az Ő népével, hogy ezáltal megtanulja népe az általa tervbe vett életet élni. Mi is hajlamosak vagyunk a kényelmes fészkekhez ragaszkodni, elpuhulunk, megfélekedünk magunkról és minden jót természetesnek tartunk, ezért kell az Urnak sokszor, a mi javunkra a fészket megbolygatni.

Ez történik napjainkban és csak tőlünk függ, hogy azt az áldást, amit az Ur számunkra elkészített, megkapjuk-e. Ha elégedetlenek vagyunk, panaszkodunk és fellázadunk ellene, úgy megfosztjuk magunkat az Ő áldásától. De ha azt mondjuk: Uram én mindenem keresztül a Te célotat akarom elérni, akkor újabb és mélyebb áldásokat nyerünk.

A Szentírásban nagyon sok példát találunk egész népek és egyes személyek életében történt nagy átalakulásról. Azt látjuk, hogy ezek Isten nevelési eszközei közé tartoznak.

Mennyi megrázkódtatáson kellett Izrael népének átesnie. És minden egyes megrázkódtatás egy lépés volt közelebb Isten terveinek a megvalósításához. Mennyi megrázkódtatáson kellett az első gyülekezetnek átmenni. És mindenkor csak jobban elmélyítette az Ur hitéletüket. Az első nagy üldözés Jeruzsálemben súlyos megrázkódtatásokkal járt. Az Ur megfosztotta őket a kényelmes fészektől. De „eloszolván, széjjel jártak, hirdelve az igét.”

A Szentírás megemlékezik több súlyos megrázkódtatásról egyéni életekben is. Itt van például Jób esete. Hogy megrendítették az egymást érő gyász hírek. És mégis Jakab azt jegyzi fel róla: ő elérte azt, amit az Ur felőle elvégezett.

Igy tekintsünk napjaink nagy megrázkódtatásaira és átalakulásaira is, hogy ezekben meglássuk az Ur kezét, hogy mi is elérhessük azt, amit az Ur készített az Őt szeretőknél.
W. H. A.

Beszámoló a györkönyi ifjuság elmúlt évi működéséről.

Ezen év első összejövételén elhatároztuk, hogy a Békeharang számára küldünk beszámolót, hogy a többi ifju testvéreink is halljanak valamit a mi életünkről.

Ifjusági óráinkat minden ünnep és vásárnap estéjén tartottuk. Ezen órákon az egyesületünket érintő dolgokat beszéltük meg. Továbbá énekeltünk, olvastunk egy-egy könyvet, de a legtöbb időt játékkal töltöttük el. Ezenkívül szerdán este bibliai imaóránk volt.

Ujév első napján is tartottunk ifjusági órát. Ezen egy kis visszapillantást tettünk az elmúlt évre. A pénztárosunk beszámolt arról, hogy az elmúlt évi összebevételünk 105 pengő, viszont a kiadásunk 108 pengő volt. Ha a kiadásokra gondolunk, akkor mindig öröm tölti el szívünket, mert minden kiadást alaposan megfontoltunk. A létesítendő ifjusági barak céljaira eddig 46.80 pengőt adtunk össze.

Egyesületünknek 19 tagja van. Folyó évre új vezetőséget választottunk. Egy új harmonium számára kezdtünk gyűjtést. A vásárnapon iskolai vezető is sorainkból kerül ki.

Amint látjuk ifjusági egyesületünk új vezetősége által *külsőleg* némi változáson ment keresztül. De hála a Szentlélek erejének *belsőleg* is átélhettünk egy teljes újjáalakulást. Eddig is éltünk keresztyén életet; de csak színelég. Ifjusági óráinkon mindig a „hívót” mutatuk, sajnos azonban a megszokott környezetünkben éppen az ellenkezőjét bizonyítottuk be. Ha voltak nehézségeink, csüggedtünk; ha jöttek a kísértések, elestünk; ha a Szentlélek parancsolt valamit, nem engedelmeskedtünk; csak magunknak, az énünknek éltünk. De az Ur megszabadított mindezekből, azért, hogy az Ő rabszolgái lehessünk. Megtanultunk a Szentléleknek engedelmeskedni, mert bizodalunk van az Urban. A kísértésekben megállhattunk, mert Krisztus minket a szabadságra hívott el. Gal. 5,1. Adja az Ur, hogy a többi ifju testvéreink is hasonlóképpen nyilatkozhassanak.
J. J.

H I R E K

A nyiregyházi gyülekezet köréből.

A nyiregyházi gyülekezetnek a közelmúltban nagyon sok áldásos élményben volt része. Ismét beigazolódtott számunkra az a körülmény, hogy az Ur felettébb szeret bennünket, mintsem azt mi megérdemelnénk. A téli idény a sorozatos evangelizációkkal kezdődött, amelyekből újlag megtanulhattuk azt, hogy a mi Istenünk csöndesen, de mégis hatalmasan munkálkodik Isten. Legnagyobb örömeiket a karácsonyi ünnepek, Szilveszter este és az újév alkalmával nyertük. Ezen alkalmakkor különö-

sen a gyülekezetünk ifjusága tett ki magáért. Zene-, énekszámokkal, szavalatokkal és különösen egy jól sikerült párbeszédés élőképsorozattal tették változatossá a műsorunkat. Ez utóbbi jelenetet, melynek „*Hópehelyke utazása*“ a címe, melyre ezuton is felhívjuk a többi testvérgyülekezetünk figyelmét, nagyon hatásosan adták elő fiatal leányaink. A párbeszéd rendkívül tartalmas és építő hatásánál fogva nagy és mély benyomást gyakorolt a hallgató gyülekezetre. Az elhangzottakból megismerhetjük Isten csodálatos világát. A karácsonyi hangulatnak szép kiegészítője volt az Ur asztalához való járulás, melyen az első napon 162, második napon pedig 128-an vettek részt. Összesen 290-en. A Szilveszter-estét az igazi testvériség jegyében töltöttük el. Ezen jelen voltak a Kárpátaljai testvéreink is; névszerint: *Vukszta L.* testvér a fiával Okemencéről, *Bán M.* testvér Jenkéről. Jelenlétük alkalmával bizonyosságot is tettek. A gyülekezet teljes egészében a legmelegebb szeretettel fogadta és hallgatta kárpátaljai testvéreink bizonyágtételét. Kápolnánk zsufolásig megtelt, úgyhogy a hallgatók száma jóval felülhaladta az ezret. Az újév napját, az előző óévben kihuzott jelégék felolvasásával kezdtük. Egyidejűleg felvettük a gyülekezet kötelékébe azt a 25 önként jelentkező lelket, akik e lépésükkel bizonyosságát adták azon szándékuknak, hogy nem akarnak a bűn szolgálói lenni, hanem a Krisztus-követők táborába akarnak tartozni. Az egyetemese imahét esőndes napjai után, melyet részben a baptista testvérekkel tartottunk együtt, tanyai evangelizációk következtek. Minden nap más bokortanyában hirdettük az Ur megváltói munkáját és hisszük nem eredménytelenül. Az Ur nem zárkózik el az Őt keresők elől, hanem aki keresi Őt, megtalálja. További feladatunknak tekintjük, az elvetett mag kikeléséért való imádkozást, amelyet ha kitartóan végezzünk, nem lesz eredménytelen. —s—ly.

Az ideai konferencián első ízben jelennek meg a prédikátorok mellett a gyülekezeti kiküldöttek. Minden negyedévi konferencia területről egy kiküldöttet kell választani, aki a prédikátorokkal együtt tanácskozik és szavaz is a legtöbb kérdés eldöntése érdekében.

A konferencia programja a következő pontokat fogja tartalmazni: Csütörtök, 14.-én, este fél nyolckor üdvözlő est és a svájci delegátus beszéde. Pénteken reggel 9 órakor az Ur szent vacsorája, melyet a püspök ur szolgálhat. Ugyanigy szombaton reggel is tart áhítatot a püspök ur. Az Urvacsoara és a napi áhítatok után délig folynak a hivatalos tárgyalások. Délutánonkint a bizottságok tanácskoznak, este pedig nyilvános istentiszteleteket tartunk, melyeket felváltva más és más fog vezetni. Vasárnapon délelőtt előreláthatólag prédikátor és diakonissza avatás lesz, amit a püspök ur végez, majd utána

felolvassa az új munka-évre szóló beosztásokat. Újólág arra kérjük a k. gyülekezteinket, hogy a konferenciáról imádságaikban emlékezzenek meg, hogy gazdag áldás szálljon valamennyi résztvevőre és rajtuk keresztül valamennyi gyülekezetre. T.

Január 19.-én az Ur magához szólította *Kirschner Ferenc* fiatal testvérünket, aki még a 16-ik életévét sem töltötte be. Már öt éve szenvedett gyógyíthatatlan szivbajban. Hosszu betegségét türelemmel viselte. Két év óta, ha az egészségi állapota megengedte, hűségesen látogatta Istentiszteleteinket és ifjusági óráinkat. Családjából csak ő egyedül kereste velünk az Urat és tagja volt ifjusági egyesületünknek. Akit keresett, megtalálta és most pihen az Ő keblén. J. J.

Molnár Mária misszionárusnőnk a nehéz viszonyok között sem hagyta el munkahelyét. Pítulu szigetén munkálkodik. A közeli napokban érkezik meg hozzá az a hatalmas szeretet-csomag, melyet a magyar külmiszió barátai gyűjtöttek össze számára. Fizetését a Nemzeti Bank engedélyével havonta rendszeresen küldjük. A nehéz időkben különösen hordozzuk imádságunkban *Molnár Mária*t és munkáját.

KÉT VILÁG.

*Poláris két világ,
A testé s léleké:
A lábunk sárt tapos,
Húz, húz le-lefelé,
Mély világok felé.*

*S titkon sir a lelkünk,
Nem tudja mi felett? ...
Vajjon mi vonzza úgy
A világgöd felett,
A csillagok felett? ...*

Bókai Farkas

Könyvismertetés: Martens: A kereszt alatt. Egy érdekfeszítő történet keretében bepillantást nyerünk a titokzatos Oroszországba és ami még fontosabb: erőt és buzdítást kapunk saját kis keresztünk hordozására, látva, amit Isten gyermekei ma Oroszországban szenvednek az Urért. A könyv ára: P. 1.50 és kapható „Keresztény könyvesház“ Budapest, VI., Felsőerdősor 5. Walsleben Ella címén.

Kiadja: Keresztény Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.
Felelős kiadó és szerkesztő: Tessényi János

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvárrott.
Nyomdáért felel: Henczer István.

Meghívó

a Keresztény Könyvesház Korl. Fel. Szövetkezet 1940. évi március hó 14. napján délután 4 órakor — Budapesten, VI., Felsőerdősor 5. III. 29. sz. alatt levő tanácsteremben — tartandó

rendes évi közgyűlésére.

TÁRGYSOROZAT:

- 1.) Az 1939. üzletév zárszámadásainak felülvizsgálata és megállapítása.
- 2.) Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentéseinek előterjesztése és jóváhagyása.
- 3.) Határozathozatal az igazgatóságnak és felügyelőbizottságnak adandó felmentvény tárgyában.
- 4.) Határozathozatal az 1939. üzletév mérlegében kimutatott veszteségeknek a következő üzletév számlájára való átvitele tekintetében.
- 5.) Új felügyelőbizottsági tagok választása.
- 6.) Esetleges egyéb indítványok előterjesztése és tárgyalása és azok felett való határozathozatal.

Budapest, 1940 március 1.

Az igazgatóság.

Tartozik	Mérlegszámla	Követel
Ingtalanok	P 1.665.047.—	Üzletrésztőke
Értékpapírok	P 28.573.46	Hitelezők
Berendezés	P 564.30	
Pénztárkészlet	P 319.79	
Árukészlet	P 8.345.05	
Adósok	P 289.99	
Veszteség:		
előző évekről	P 20.020.42	
1939. évi	P 1.387.17	
	P 21.407.59	
	<u>P 1.724.547.18</u>	<u>P 1.724.547.18</u>

Budapest, 1939 december 31.

Az Igazgatóság.

Megvizsgáltuk és rendben találtuk:

A Felügyelőbizottság.

Tartozik	Veszteség- és Nyereség-Számla	Követel
Veszteség áthozat múlt évről	P 20.020.42	Ingtalanok bérjövödelme
Kamat	P 20.775.23	Veszteség:
Leírások	P 513.65	előző évekről
Költségek	P 1.069.35	1939-i
Adók	P 16.633.55	P 20.020.42
	<u>P 59.012.20</u>	1939-i P 1.387.17
		<u>P 21.407.59</u>
		<u>P 59.012.20</u>

Budapest, 1939 december 31.

Az Igazgatóság.

Megvizsgáltuk és rendben találtuk:

A Felügyelőbizottság.